

GŁOS POMORSKI

Nr. 125 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 200.000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,13 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shill. do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i. t. d. prenumeratorki nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 lam. przed tekstem 60 groszy, wśród tekstu 35 groszy. za tekstem 28 groszy. dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lam. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 8-lam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,81 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmie odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

*** Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ***

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, czwartek, dnia 29-go maja 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Nominacja pana pośła Wachowiaka.

(Od własn. korespondenta).

Warszawa, 28. maja.

Wczoraj otrzymał p. poseł Wachowiak nominację na wojewodę pomorskiego.

Jak się Wasz korespondent dowiadyuje, pan wojewoda Wachowiak obejmuje urządowanie dopiero po świątkach. Poprzednio załatwi wszelkie swe osobiste sprawy.

Toruń, 27. 5. „Na skutek przejścia p. Wojewody Brejskiego w stan nieczynny powierzył p. Minister Spraw Wewnętrznych kierownictwo Urzędu Wojewódzkiego p. Wicewojewodzie Dr. Stanisławowi Woydzie”.

Pomorski Urząd Wojewódzki.

Echa przemówienia b. wojewody Brejskiego.

(Od własnego korespondenta).

Warszawa, 28. maja.

W kołach sejmowych i warszawskich kołach rządowych przemówienie b. wojewody Brejskiego wywołało oburzenie, które łagodzi jedynie świadomość, że pan

Brejski nie umiał zachować tego taktu, który cechować powinien wysokiego urzędnika państwowego. Pan Brejski w swem przemówieniu przypieczętował tylko uje mna charakterystyką swych rządów na Pomorzu.

Burzliwe obrady sejmowe.

Wielka manifestacja dla wojska.

(Od własnego korespondenta).

Warszawa, 28. maja.

Wczorajsze posiedzenie sejmowe było nader burzliwe. Na 5 minut nawet przerwano obrady. Między komunistami a socjalistami przyszło do czynnych zniewag, gdy komunista Łańcucki w beczelny sposób zarzucił socjalistom, że poseł Kwapiński, który odpiął dema-

gogiczne twierdzenia komunistów, za swoją mowę otrzymał zapłatę. Koła Sejmowe, mianowicie socjaliści zareagowali bardzo silnie na prowokację komunistów. Sejm manifestacyjnie wyraził hołd dla wojska i dał wyraz potępienia brudnej demagogicznej pracy komunistów.

Znowu nota sowiecka.

Warszawa, 27 5 (Pat). Dnia 23 b. m. komisarz dla spraw zagr. Z. S. S. S. R. Cziczierin przesłał posłowi Rzplitej Polskiej w Moskwie notę, w której pisze:

Panie Posle Nadzwyczajny i Ministrze Pełnomocny! Potwierdzając odbiór noty rządu polskiego z dnia 15 maja b. r., mam zaszczyt prosić o podanie do wiadomości rządu polskiego co następuje: Rząd związkowy w sposób najbardziej kateryczny odrzuca oskarżenie o chęć mieszania się do spraw wewnętrznych Rzplitej Polskiej w nocy z dnia 10 maja b. r. Nota ta oparta była na nielojalnem wykonywaniu przez rząd polski art. 7 traktatu ryskiego, który wyraźnie mówi o obowiązku rządu polskiego udzielenia na zasadzie równouprawnienia narodowości wszystkich praw, gwarantujących swobodę rozwoju kultury, języka i wykonywania obrzędów religijnych osobom narodowości rosyjskiej, ukraińskiej i białoruskiej Rzplitej Polskiej. Przytoczone przez rząd związkowy w wymienionej nocy z dnia 10 maja b. r. fakty niebawomych prześladowań języka, szkoły i religii Rosjan, Ukraińców i Białorusinów zupełnie nie zostały obalone notą rządu polskiego, co jest niewątpliwym dowodem słuszności oświadczenia, wysuniętego przez rząd związkowy. Twierdzenie rządu polskiego, że wystąpienie rządu związku socjalistycznych republik rad w obronie podeptanych praw mniejszości narodowych w Polsce, które gwarantowane są przez wyżej wymieniony art. 7 traktatu ryskiego jest mieszaniem się do spraw wewnętrznych Rzplitej Polskiej przeczy tekstowi i duchowi art. 7, dającego rządowi związkowemu formalne prawo ochrony mniejszości narodowych w drodze żądania od rządu polskiego ścisłego jego wykonania. Jednocześnie rząd związkowy z oburzeniem odrzuca gołosłowne oświadczenie rządu polskiego, że na terytorjum związku obywateli tak mniejszości, jak i większości nie posiadają wolności obywatelskiej, praw obywatelskich, jak i wolności kultu religijnego. Po-

dobne oświadczenie rządu polskiego, nie mające żadnej podstawy prawnej w aktach umownych między obydwojoma państwami, jest otwartem mieszaniem się do spraw wewnętrznych związku. Oświadczenie rządu polskiego, że w przyszłości będzie on pozostawiał bez rozpatrzenia wszelkie roszczenia rządu związkowego z tytułu art. 7 traktatu ryskiego, rząd związkowy może komentować jedynie jako dowód tego, że zdaniem rządu polskiego nie wszystkie artykuły traktatu ryskiego powinny być wypełniane. Taka opinia rządu polskiego / rząd związkowy przyjmuje do wiadomości. Korzystając z okazji, proszę Pana, Panie Pośle Nadzwyczajny i Ministrze Pełnomocny o przyjęcie zapewnienia o moim całkowitym dla Pana szacunku.

(—) Georgij Cziczierin.

Odpowiedź polska.

Panie Pośle Pełnomocny! Potwierdzając odbiór noty rządu związkowego socjalistycznych republik rad z dnia 23 maja b. r., doręczonej posłowi polskiemu Rzplitej Polskiej w Moskwie, mam zaszczyt prosić pana, Panie Posle, o zakomunikowanie swojemu rządowi co następuje: Rząd polski zastrzega się katerycznie przeciwko niewłaściwemu interpretowaniu przez rząd związkowy oświadczenia, zawartego w nocy z dnia 15 maja r. b., jak również przeciwko niescisłemu tłumaczeniu art. 7 traktatu ryskiego, który zabezpieczenie swobód, przyznanych wzajemnie mniejszościom narodowym uzależnia wyłącznie od wewnętrznego ustawodawstwa danego państwa. Rząd polski z całym naciskiem oświadcza ponownie, że wszystkie postanowienia traktatu ryskiego powinny być przez obie strony lojalnie i ściśle wykonane, natomiast odrzuci zawsze bez dyskusji wszelkie pretensje i roszczenia nieuzasadnione a więc nie oparte na brzmieniu postanowień traktatowych, zmierzające do celów postronnych i nie odpowiadające duchowi i intencjom, zawartej w Rydze umowy. Proszę przyjąć Panie Posle wyrazy mego wysokiego szacunku. (—) Zamoyski.

Mac Donald weźmie osobiście udział w posiedzeniach Ligi Narodów.

Paryż, 27. 5. (PAT.) Londyński korespondent „Echo de Paris” donosi, że Mac Donald zamierza wziąć osobiście udział w pracach tegorocznej sesji Ligi Narodów i że przy tej sposobności wygłosi ogólne expose o polityce zagranicznej Wielkiej Brytanji. Również Herriot, jak twierdzą dzienniki, będzie uczestniczył w tej sesji, podczas której prawdopodobnie odbędzie się dyskusja nad planami ekspertów.

Demonstracje przeciwfrancuskie w Królewcu.

Królewiec, 27. 5. (PAT.) Wczoraj o godz. 11 w nocy przed hotelem, w którym zamieszkał członkowie francuskiej misji wojskowej odbyła się burzliwa demonstra-

cja przy bardzo licznym udziale ludności. Demonstranci wznosili okrzyki: Precz z Francuzami! Policji udało się rozproszyc demonstrantów.

Bill emigracyjny przez prezydenta podpisany.

Waszyngton, 27. 5. (PAT.) „United Press” donosi, że prezydent Coolidge podpisał bill emigracyjny. W oświadczeniu ogłoszonym jednocześnie prezydent wyraża opinię, że sposób, w jaki kongres załatwił wykluczenie Japończyków jest nieodpowiedni i ubolewał by bardzo, gdyby ustawa zawierała wyłącznie tylko postanowienia wykluczające Japończyków. Prezydent bez wahania byłby założył veto przeciwko takiej ustawie, uchwalonej jednak ustawę prezydent musi traktować jako całość i pomimo wszystko zatwierdzić, gdyż wprowadzenie nowej ustawy emigracyjnej było nagłą potrzebą.

Opiekun mniejszości.

Grudziądz, 28 maja.

(—!) Coraz bardziej niepokojące dochodzą nas głosy, że „Wyzwolenie” zabiera się do walnego ataku na Pomorze. Różnorodne odezwy i występy agitacyjne, nie rozróżniające się od znanych występow Królikowskiego lub Łańcuckiego, demagogia obliczona na najniższe instynkty, gazety, wydawane na razie pod płaszczykiem niewinnym, a w miarę postępów odsłaniające prawdziwe oblicze — oto zwiastuny najazdu Wyzwolenia, którym uszczęśliwić ono chce Pomorze.

Czem jest Wyzwolenie? Najlepiej charakteryzuje je odezwa z okresu przedwyborczego wydana dla kresów wschodnich w języku ruskim.

„Chłopy, chcecie mieć samorząd, głosujcie na nas. Chcecie, ażeby tu nie było wojska polskiego, tylko wasza miejscowa milicja — głosujcie na nas. Tu jest wasz kraj, tu nie rząd z Warszawy powinien rządzić — tylko wy sami powinniście sobą rządzić. Nie powinno stać nad waszymi karkami żadne wojsko polskie — bo wy przecież jesteście chłopcy ruskie i żadnej armii nie potrzebujecie, bo po co płacić podatek na wojsko? Powinniście mieć własną milicję, któraby pilnowała wam porządku. Głosujcie na nas, to nie będziecie tyle podatków płacić, to teraz i ziemi będziecie mieli więcej. Przecież to jest wasza ziemia z dziada pradziada.

Nie puszczajcie do siebie chłopów polskich. Głosujcie na nas, to wam wyrobimy, żeby tu żaden chłop, ani pan z Polski nie miał prawa morga waszej ziemi kupić”.

W tej odezwie, jak widzimy, ujawnia się najodbitniej „polskie serce” i „polski patriotyzm” Wyzwolenia.

Od Rusinów i Ukraińców, rozumnie się, niedaleko jest — do Niemców. „Głos Ludu”, organ blisko stojący ugrupowaniu p. Witosa, Polsk. Stron. Ludowemu, przynosi, że Wyzwolenie jako jedyne polskie stronnictwo głosuje przeciwko niewydaniu pośła Niemca Naumanna, który za czasów niem. jako hakatysta i landrat pruski Polakom dał się w znaki. Pośel niemiecki Naumann, były landrat pruski, a później wyższy urzędnik niemieckiej komisji kolonizacyjnej, chcąc pozostać w Polsce, sfalszował dokument obywatelski. Pozostanie w Polsce leżało w jego interesie, ponieważ posiadał w Wielkopolsce majątek 2000 morg. Niemiec ów Naumann, mając sfalszowany dokument obywatelstwa polskiego, — stanął na liście nr. 16 i został wybrany posłem.

Oczywista, że pan Naumann nie znalazł i nie mógł znaleźć poparcia w sferach, mających jedynie być państwa na oku, ale znalazł je w Wyzwoleniu, które widzieć woli „pana z Niemiec” na 2000 nierozparcelowanych dla chłopów morgach, jak „pana z Polski”, przeciwstawiającego się Deutschtumsbundom i zorganizowanym na zgubę Polski konszachtom niemieckim.

Gdy program Wyzwolenia pieczołowicie ogarnia Rusinów i Niemców, to rzecz jasna, pominąć nie może także żydów i nierozłączalnych z nimi komunistów. Nie tylko w agitacji żyd i komunista stanowi dla Wyzwolenia owo noli nie tangere (nie ruszaj mię) ale na trybunie sejmowej znajduje on najgorętszego orędownika w Wyzwoleniu. Wyrazem tego, jest obecnie skandaliczna interpelacja Wyzwolenia, stająca w obronie rozstrzelanego prawomocnym wyrokiem sądu doraźnego żyda-komunisty Engla, który zamordował 20-letniego Łuczaka. W obronie tego komunisty wystąpili Wyzwoleńcy w sposób zohydżający Polskę w oczach całego świata.

Jak widzimy całokształt programu „wyzwoleńczego” przedstawia się w jaknajdalej idącym strzeżeniu i dopilnowaniu interesów — mniejszości. „Pan polski”, t. j. Polak, według ideologii wyzwoleńczej nie ma prawa bytu i opieki w Polsce. Za to ma wszelkie prawa do ziemi, do swobód obywatelskich, do wyzysku, do przewrotu, do burzenia wszystkiego, co Polakowi święte rusin, niemiec, żyd-komunista.

I to ugrupowanie uszczęśliwia Pomorze swą „błogą” pracą. Dziwić się wtedy, że „Głos Ludu” jako organ kiedyś blisko stojący separatystom, dziś zasilałagym szeregi Wyzwolenia, załamuje ręce i woła z rozpaczą.

„Nie na to wołaliśmy głosem błagalnym: „Ojczyzno, Wolność, racz nam wrócić Panie”, aby teraz odzyskana Ojczyznę zaprzedały własne dzieci, ale na to, ażebyśmy tę Ojczyznę szanowali, kochali i pracowali dla dobra Polski i ludu. Tego mamy moralne prawo domagać się od obywateli polskich, a kto czynić tego nie chce — a co gorsza, popiera wszystko to, co przeciw Polsce, jest stokroć gorszym od pierwszego lepszego szpiega-bolszewika czy żyda”.

Sprawy robotnicze w Sejmie.

Wybory z r. 1922 dały stanowi robotniczemu bardzo poważną liczbę przedstawicieli tak w Sejmie jak i w Senacie. Na 444 posłów mamy 100 posłów wybranych z tak zwanych stronnictw robotniczych. I tak: Chrześcijańska Demokracja liczy 41 posłów, socjaliści 41, Narodowa Partia Robotnicza 18. Do tej cyfry doliczyć trzeba pewną ilość posłów innych klubów, którzy bez zastrzeżeń popierają sprawy robotnicze. Można zatem bez przesady stwierdzić, że prawie ¼ Sejmu reprezentuje świat robotniczy mimo, że robotnicy stanowią niewiele ponad 10 proc. ludności. W Senacie na 111 członków zasiada 18 senatorów, reprezentujących stronnictwa robotnicze (Chrześc. Demokracja 8, PPS. 7, NPR. 3). Nie można zatem narzekać na małą liczbę obrońców robotnika w naszych ciałach ustawodawczych.

Wobec tak poważnej reprezentacji robotniczej w Sejmie i Senacie zdawałoby się, że postulaty robotnicze nie rapotkają na żadne trudności, że Sejm i Senat nietyko gwarantują dotychczasowe ustawodawstwo robotnicze, ale je znacznie rozszerzą, by robotnik czuł się naprawdę zadowolonym. Byłoby tak zapewne, gdyby państwo nasze znajdowało się w stosunkach uporządkowanych, gdyby we wszelkich kierunkach życia państwowego było można stwierdzić stan pomyślny. Niestety tak nie jest. Daleko nam jeszcze do stosunków normalnych. Jeszcze gmach naszej niepodległości nie jest tak zbudowany, by można spokojnie oddać się pracy nad jego wewnętrznym urządzeniem. Stosunki powojenne we wszystkich państwach wymagają jeszcze naprawy. Tembardziej w Polsce, która powstała wśród strasznej wojny światowej i już uzyskawszy niepodległość, walczyć o nią musiała z powstańcami ukraińskimi, z Czechami i bolszewikami. Położenie gospodarcze Polski wymagało przez szereg lat wielkich wysiłków, by podnieść zniszczony przemysł, zaniedbane rolnictwo, odbudować choć to, co najkonieczniejsze, bo daleko nam jeszcze do całkowitej odbudowy zniszczonych domów, gospodarstw, dróg itd. Trudności, jakimi musiała walczyć zmartwychwstała Ojczyzna, były tem groźniejsze, że u steru władzy nie mieliśmy niestety odpowiednich ludzi, że ci, którzy do niedawna rządzili, uważali Polskę za swój folwark partyjny, a nie chcieli zrozumieć, że „najpierwszym prawem to dobro Rzeczypospolitej”, jak to pięknie jest wypisane w sali obrad sejmowych. Tak wszystkie przyczyny nie pozwoliły na to, aby w całej rozciągłości uchwalić i przeprowadzić słuszne postulaty robotnicze.

Należy jednak przyznać, że obecny Sejm docenia sprawę robotniczą i jakkolwiek ma do załatwienia wiele pierwszorzędnych dla istnienia państwa spraw, nie pomija i potrzeb robotniczych. Dowodem tego jest ustawodawstwo społeczne, już przez ten Sejm nam dane. I tak:

1) Ustawą z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. Nr. 47 poz. 321): uprawniony został Minister Pracy i Opieki Społ. do powoływania nadzwyczajnych Komisji rozjemczych do załatwiania zatargów na roli.

2) Ustawą z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. Nr. 75 poz. 587), rozciągnięto na obywateli państw obcych przepisy prawne, dotyczące odszkodowania z tytułu nieszczęśliwych wypadków przy pracy, niezdolności do pracy, starości, śmierci, jakoteż braku pracy.

3) Ustawą z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. Nr. 75 poz. 388) zmieniono niektóre przepisy, ustawy o Kasach chorych.

4) Ustawą z dnia 4 lipca 1923 r. (Dz. U. Nr. 76, poz. 594), w sprawie zakładania w Małopolsce oddziałów związków zawodowych, załatwiona została przeszkoda do powstawania w Małopolsce organizacji zawodowych.

5) Ustawą z dnia 16 sierpnia 1923 r. (Dz. U. Nr. 92, poz. 726), o opiece społecznej reguluje sprawę publicznej pomocy i opieki nad osobami, których dochody chwilowo lub stałe nie wystarczają na niezbędne potrzeby życiowe.

6—18) Ustawy z dnia 19 grudnia 1923 roku (Dz. U. Nr. 7, poz. 50—62), dotyczą zatwierdzenia międzynarodowych Konwencji w sprawie: 1) bezrobocia; 2) wieku, dopuszczenia dzieci do pracy w przemyśle; 3) pracy nocnej młodocianych w przemyśle; 4) wieku dopuszczenia dzieci do pracy w marynarce; 5) odszkodowania na wypadek bezrobocia z powodu rozbicia się statku; 6) pośrednictwa pracy dla marynarzy; 7) dopuszczenia dzieci do pracy w rolnictwie; 8) stowarzyszenia się (koalicji) pracowników rolnych; 9) odszkodowań za wypadki w rolnictwie; 10) odpoczynku tygodniowego w przemyśle; 11) dopuszczenia młodocianych do pracy w pomieszczeniach podkładniczych oraz w kotłowniach okrętów; 12) o obowiązku oględzin lekarskich dzieci i młodocianych, zatrudnionych na statkach.

19) Ustawa z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. z r. 1924 poz. 63), dotyczy wykonania decyzji Rady Ligi Narodów o uregulowaniu ubezpieczeń społecznych w b. dzielnicy pruskiej.

20) Ustawa z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. Nr. 16 poz. 148) wprowadza w b. zaborze rosyjskim przymus ubezpieczenia od wypadków.

W Senacie znajdują się:

21) Ustawa o pracy młodocianych kobiet,

22) Ustawa o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

23) Ustawa o społecznym pośrednictwie pracy.

Z powyższego przeglądu, który należałoby uzupełnić wyliczeniem szeregu rozporządzeń ministerjalnych, dotyczących przez poprzedni Sejm uchwalonych ustaw społecznych — wynika jasno, że Sejm obecny nie przechodzi obojętnie obok spraw robotniczych.

Ustąpienie Mac Donalda albo rozwiązanie parlamentu.

Londyn, 27. 5. (PAT.) Sprawozdawca parlamentarny „Daily News” donosi, że jeżeli rząd robotniczy w głosowaniu nad sprawą kredytu dla ministerstwa pracy poniesie porażkę, to Mac Donald albo ustąpi, albo doradzi królowi rozwiązanie parlamentu.

Posiedzenie Sejmu.

Warszawa, 27. 5. (PAT.) Posiedzenie Sejmu. Na dzisiejszym posiedzeniu przystąpiono do dyskusji szczegółowej nad ustawą o podstawowych prawach i obowiązkach szeregowych W. P. W dyskusji zabierał głos szereg mówców oraz przedstawiciel M. S. Wojsk podpułk. Petrażycki i sprawozdawca pos. Kościalkowski (Wyzw.). W głosowaniu całą ustawę w drugim czytaniu przyjęto. Bardzo ożywiona dyskusja toczyła się nad § 7, przewidującym 3 rotę przysięgi dla szeregowych.

Pos. Miedziński (Jed. Lud.) domagał się wprowadzenia tekstu rotę dla innych wyznań poza wyznaniem chrześcijańskim, mahometańskim i innemi niechrześcijańskimi, zaś pos. Malinowski (P. P. S.) domagał się tekstu rotę dla bezwyznaniowych. Poprawki te zwalczał ks. pos. Nowakowski (Z. L. N.), za wprowadzeniem tekstu rotę dla bezwyznaniowych, przewidzianego w projekcie rządowym wypowiedział się przedstawiciel M. S. Wojsk. W głosowaniu wprowadzono specjalny tekst rotę dla innych wyznań w myśl poprawki pos. Miedzińskiego.

Pos. Królikowski (Zw. prolet. miast i wsi) stwierdził, że ustawa nie zabezpiecza szeregowym żadnych praw, gdyż nie przewiduje, aby żołnierze mieli prawo do stwarzania organizacji rad lub komitetów.

Odpowiedział na ten zarzut pos. Kwapiński, który zauważył, że pos. Królikowski pragnie wprowadzić do armii polskiej to, co nawet bolszewicy u siebie już dawno

skasowali, kierując się chyba chęcią osłabienia zdolności armii polskiej.

Pos. Królikowskiemu odpowiedział jeszcze raz sprawozdawca pos. Kościalkowski, zauważając, że szeregowi armii polskiej nie prosili p. Królikowskiego o obronę i wyrażając obawę, że gdyby p. Królikowski do nich się zgłosił, jego nietykalność poselska mogłaby być zagrożona.

Pos. Kirszbraun (kl. żyd.) podniósł kwestję rzekomych ograniczeń, stawianych Żydom przy awansach na oficerów.

Na powyższe przedstawiciel M. S. Wojsk podkreślił, że żadnych rozkazów, sprzecznych z Konstytucją nie zna.

Przystąpiono do nagłości wniosku. Nagłość swego wniosku w sprawie zachowania się policji oraz wojska w Nowym Dworze podczas powodzi uzasadniał pos. Pryluki, wskazując na cały szereg rzekomych gwałtów jakich się miała dopuścić policja i wojsko na ludności żydowskiej. Przeciwno nagłości przemawiał pos. Łabęda (Chrześc. Dem.) stwierdzając, że policji i wojsku należy się tylko uznanie za dzielne przeprowadzenie akcji ratunkowej. W głosowaniu nagłość odrzucono.

W końcu przyjęto nagłość wniosku pos. Hołowacza (Wyzw.) w sprawie sporządzania 36-letnich aktów dzierżawnych w celu obejścia ustawy o reformie rolnej.

Następne posiedzenie dnia 3 czerwca br.

Z Litwy

Nota werbalna do rządu włoskiego. — Kolegium duchownych. — Usunięcie niemieckich urzędników pocztowych. — Obawa przed konferencją ambasadorów. — Echa defraudacji.

Kowno (AW). Elta donosi, iż przedstawiciel Litwy kowieńskiej w Rzymie wręczył rządowi włoskiemu notę werbalną z odpowiednim memorandum, w którym omawiane jest postępowanie Polaków z ludnością w „okupowanej przez Polskę Wileńszczyźnie”. Jest to już drugie wystąpienie rządu kowieńskiego w podobnej formie, uczynione w Rzymie.

Kłajpeda (AW). Litewski komisarz kościelny Gailus wydał rozporządzenie o utworzeniu na obszarze kościelnym w każdej gminie kolegium z trzech duchownych mianowanych przez niego. Nominacje członków zostały już podpisane, a lista wskazuje, iż w skład kolegium wchodzi wyłącznie duchowni, zwolennicy Gailusa. W ten sposób duchowieństwo niemieckie, protestujące przeciwko jurysdykcji Gailusa i podtrzymujące łączność hierarchiczną z władzami kościelnymi w Berlinie zostało usunięte od władzy.

Kłajpeda (AW). Ostatni niemieccy urzędnicy pocztowi zostają z dniem 15 czerwca z obszaru Kłajpedy przez litewskie władze.

Kowno (AW). Wiadomość, że konferencja ambasadorów ma zająć się wypadkami na granicy polsko - litewskiej wywołała na Litwie wielkie wrażenie pogłębił jeszcze artykuł „Petit Parisien” ostro atakujący Litwę.

Kowno (AW). Na Litwie obiegają pogłoski, że w sprawie podrabiania pieniędzy, wykrytego niedawno przez policję w Szawlach, zamieszany jest minister przemysłu, handlu i finansów Petruli i szereg wyższych urzędników państw. oraz finansistów. Policja wymogła na winnych aresztowanych dotąd zeznania, że jedynie oni zajmowali się fałszowaniem pieniędzy i nie mieli współników.

Z Niemiec.

Burze w parlamencie. — Dymisja gabinetu. — Deklaracja w sprawie odszkodowań. — Hergt utworzy gabinet! — Wotum nieufności dla rządu.

Berlin, 27. 5. (PAT.) Parlament Rzeszy zebrał się dziś o godz. 3 popoł. Posiedzenie otworzył najstarszy wiekiem poseł nacjonalistyczny Bock. Na samym wstępie komuniści zaczęli hałasować i wołać: Uwolnijcie politycznych więźniów! Po przywróceniu porządku poseł komunistyczny Katz domagał się otwarcia dyskusji nad wnioskiem uwolnienia posłów komunistycznych. Powstał wielki hałas. Nacjoniści wołali w stronę komunistów: Niech Palestyna milczy! Po uspokojeniu się izby przystąpiono do stwierdzenia obecności posłów. Przy odczytaniu nazwiska Tirpitz komuniści zaczęli gwizdać. Powstał ponownie nieopisany hałas. Po stwierdzeniu obecności 449 posłów odczytano cały szereg wniosków komunistów i nacjonalistów.

Berlin, 27. 5. (PAT.) Niemiecka partja ludowa uchwalila wycofać swoich przedstawicieli z rządu i w ten sposób doprowadzić do dymisji gabinetu. Jednocześnie niemieccy narodowcy ogłosili uchwałę, której celem widocznym jest nawiązanie dalszych rokowań z mieszczanскими stronnictwami środka. Niemieccy narodowcy oświadczają w swej uchwale, że chcą obsadzić swoim kandydatem stanowisko prezydenta reichstagu, a na stanowisko kanclerza Rzeszy niemieckiej stawiają Tirpitz, ministra skarbu Luthera, albo posła centrowego Stegerwolda. Kandydatury te napotykały na silny opór lewicy. W kołach parlamentarnych przeważa zdanie, że ostatecznie misję utworzenia nowego gabinetu otrzyma ponownie Marks. Nowy gabinet jego składać się będzie z dotychczasowych ministrów z wyjątkiem ministra spraw wewn. Jarresa i ministra gospodarki Hamma. Socjaliści zachowaliby się naturalnie wobec gabinetu Marksa, o ile

byłby utworzony bez udziału narodowców. Istnieje przy-ouszczenie, że na dzisiejszym posiedzeniu reichstagu komuniści wywołają zajścia.

Berlin, 27. 5. (PAT.) Wczoraj wieczorem partje umiarkowane ogłosiły wspólną deklarację w sprawie odszkodowań. Deklaracja ta podnosi korzyści, jakie Niemcom przyniesie przeprowadzenie projektu rzeczoznawców, kładąc kres dotychczasowej zagmatwanej sytuacji i zapewniając jedność ekonomiczną Rzeszy oraz stałość jej sytuacji finansowej. Deklaracja zaznacza, że projekt należy rozpatrzyć jako całość niepodzielną i w zakończeniu wzywa rząd do przyjęcia warunków projektu.

Berlin, 27. 5. (PAT.) W kołach niemieckiej partji ludowej zapewniają, że prezydent Rzeszy powierzy misję utworzenia gabinetu przewodniczącemu niemieckich nacjonalistów Hergtowi oraz, że przy usiłowaniu niemieckich nacjonalistów utworzony rząd większości wraz z partjami środka mógłby znaleźć wspólną linię w sprawie przeprowadzenia projektu rzeczoznawców. Natomiast centrowcy i demokraci chcą podobno natychmiast zaproponować prezydentowi Rzeszy ponowne powierzenie misji utworzenia gabinetu Marksowi.

Berlin, 27. 5. (PAT.) Frakcja narodowej-socjalnej partji wolnościowej na wczorajszym posiedzeniu powzięła uchwałę wyrażającą wotum nieufności dla rządu Rzeszy i żądającą wyboru nowego gabinetu oraz zniesienia ustawy o ochronie republiki. Inny wniosek przygotowywany na plenum parlamentu domaga się wydalenia z Niemiec wszystkich Żydów osiadłych w czasie od sierpnia 1923 r. i częściowej konfiskaty ich majątków.

Holendrzy — a dostęp Polski do morza.

Berlin, (A. W.) Dziennik holenderski „Maasbode” w artykule p. t.: „Dostęp Polski do morza a decyzja kłajpedzka” pisze m. in. co nast.: „Uznanie praw suwerennych Litwy nad obszarem Kłajpedy oznacza uznanie przez Ligę Narodów prawa nowoutworzonego państwa do morza. Sukces Litwy jest prawdziwym wyrazem uznania tezy międzynarodowej, że dostęp do morza jest tak ważnym warunkiem bytu dla państw, że lokalne i etnograficzne wątpliwości muszą wobec niego ustąpić na drugie miejsce. W ten sposób decyzja Ligi Narodów w sprawie kłajpedzkiej może posłużyć Polsce jako ważny argument w walce o rzeczywisty dostęp do morza. Dzisiaj Gdańsk dla Polski jest raczej szkodliwy, chociaż Polska jest jego

naturalnym gospodarczym hinterlandem. Konwencja polsko-gdańska z r. 1920 oraz umowa warszawska z r. 1921 zawierają cały szereg przepisów niekorzystnych a nawet szkodliwych dla Polski. Obecne współżycie Polski z Gdańskiem polega na ciągłych sporach. Niema gwarancji, że spory te nie zaostrzą się jeszcze bardziej. W tak trudnym położeniu decyzja Ligi Narodów w sprawie kłajpedzkiej mogła by być punktem wyjścia dla szeroko zakreślonej akcji międzynarodowej dążącej w kierunku przyznania wreszcie Polsce rzeczywistego niekrepowanego dostępu do morza, który to dostęp podczas wielkiej wojny był obiecany narodowi polskiemu a później stwierdzony brzmieniem art. 104 Traktatu Wersalskiego.

Podpisanie traktatu włosko-czesko-słowackiego.

Rzym, 27. 5. (PAT.) Benesz powrócił dzisiaj do Rzymu, gdzie spotkał się z Mussolinim. We środę podpisany zostanie w Rzymie traktat włosko-czecho-słowacki.

Konferencja Małej Entente.

Praga, 27. 5. (PAT.) „Lidove Noviny” donoszą: Konferencja państw małej ententy roznośnie się dniami 20 czerwca w Pradze.

Uposiedzenie byłej dzielnicy pruskiej.

Główny organ Związku Ludowo-Narodowego w Poznaniu „Kurier Poznański” skarży się na uposiedzenie Wielkopolski w rozmaitych dziedzinach, szczególnie w kolejnictwie. Oto co w tej sprawie pisze:

Jest faktem, że Wielkopolska wbrew wszystkiemu, co się dało o roli jej w życiu narodu i z punktu widzenia interesu państwowego powiedzieć, traktowana jest przez władze centralne po macoszemu. Słowa te piszemy z całą świadomością i w pełni zrozumienia moralnej odpowiedzialności za podniesienie ciężkiego zarzutu.

Dzielnica nasza jest nie tylko najbardziej polską, ale i najkulturalniejszą częścią ziem polskich. Społeczeństwo nasze w Wielkopolsce przedstawia się, jako najbardziej zwarte i jednolite, silne przymtem zaradnym swym stanem posiadania, jakoteż powagą swoich instytucji i organizacji społecznych, kulturalnych i gospodarczych. Społeczeństwo to ma i tradycje silnie zakorzenione i potrzeby odpowiadające jego wysokiej kulturze. I dlatego tak samo, jak przeciwstawiliby się wszelkim zakusom, zmierzającym do rozluźnienia więzi społecznej, do podważenia tradycji, z równą siłą jest przygotowane do odparcia zakusów, zmierzających do obniżenia jego potrzeb, do zbarbaryzowania tej kulturalnej dzielnicy.

Mówiąc o tych zakusach, wiodących do barbaryzacji dzielnicy, mamy na myśli kolej i pocztę.

Ministerstwo kolei, układając z roku na rok rozkłady jazdy, traktuje dzielnicę naszą w sposób budzący najwyższe zdziwienie. Wygląda na to, jak gdyby rozmyślił się usiłować dać np. Poznańowi, najgorsze połączenia. Wszak na linii Poznań—Toruń przed wojną kursowało kilka pociągów kurierskich dziennych i nocnych. Dziś mamy zaledwie jeden kurier nocny do Warszawy, podczas kiedy np. na linii Warszawa—Kraków kursują aż cztery, dwa dzienne i dwa nocne, nie licząc dwóch osobowych krakowskich, dwóch katowickich, częstochowskiego i osobowego Łódź—Kraków. Mają dziennie kurjery do Warszawy i z Warszawy i Lwów i Wilno i nawet Sosnowiec. Linia boczna Lwów—Kraków ma aż trzy kurjery, jeden nocny i dwa dzienne oraz pięć par pociągów osobowych, co jest zgoła zbyteczne. Linia tylko Warszawa—Poznań ma jeden kurier tylko i jeden pociąg osobowy. Co najdziwniejsze, że od 1 czerwca zamiast uruchomić dzienny lub chociażby tylko nocny kurier przyspieszony przez Strzałków (na linii Kutno—Warszawa, mogący iść jako kurier), wprowadziła dyrekcja warszawska wagony bezpośrednie z Warszawy tylko do Strzałkowa, a z Poznania tylko do Kutna, tak, że podróżni mogą przesiadać się w Strzałkowie lub w Kutnie. Bilety na tej przestrzeni trzeba aż trzy razy kupować: raz w Poznaniu, drugi raz w Strzałkowie, a trzeci w Kutnie. Czyżby chodziło o to, aby publiczność zniechęcić od jazdy tą linią, która jest o 100 km. krótsza od toruńskiej?

Zasługuje również na uwagę szczegół nader znamienity i charakteryzujący wymownie stosunek Ministerstwa Kolei do naszej dzielnicy. Wozy, idące na linii Warszawa—Kraków, Warszawa—Lwów oraz na bocznej linii Lwów—Kraków, są najlepiej się prezentujące starannie wybrane z całego taboru kolejowego Ministerstwa Kolei Żelaznych. Wozy, kursujące na linii Warszawa—Poznań są gorsze, przymtem w niedostatecznej liczbie.

Tak samo w dziedzinie urządzeń pocztowych i telegraficznych doskonale i nowoczesne urządzenia obniża się coraz widocznie, a podobno zamierza się nawet znieść agentury pocztowe i instytucje listowych, bo tego niema gdzieindziej. Zamiast postępu wsteczność kulturalna.

To co „Kurj. Pozn.” pisze o Wielkopolsce i Poznaniu w jeszcze większej mierze zastosować można do Pomorza. Łącznie z Bydgoszczą, zauważa „Dz. Bydg.”, że znaczenia tych dzielnic rząd dotychczas ocenić nie umiał. Widać dla tego, że tu jeszcze za mało jest żydów. Niszczy się u nas jedną placówkę kulturalną po drugiej, usuwa urzędy, lekceważy potężny przemysł tutejszy.

Wszystko to są rzeczy, które źle świadczą o zrozumieniu władz centralnych dla znaczenia kresów zachodnich dla państwa.

Boleśniejsze jeszcze niż z Wielkopolski i Pomorza dochodzą skargi z Górnego Śląska na lekceważące traktowanie ludności tamtejszej i jej aspiracji.

Fabryka komunistów w Rosji.

Na łamach bolszewickiej „Nakanunie”, uszczęśliwiającej swoim wydawnictwem Berlin, tow. Jabłonowski podaje charakterystyczny opis, w jaki sposób w bolszewickiej Rosji fabrykuje się materiał komunistyczny. Oto jak te niezwykle rewelacje brzmią:

„Do fabryki ludzi pod firmą „Cede” brane są dzieci w wieku lat ośmiu. Od tego czasu aż do lat 21 tracą wszelki kontakt ze światem zewnętrznym, nie widzą niktogo poza murami instytutu na placu Katarzyny.

Pierwszy okres fabrykacji trwa od 8 do 13 roku życia. Nazywa się okresem przedawodowej roboty. Dzieci podporządkowane są katorze kontroli nie tylko nad każdym ich postępkiem, lecz nad każdą czynnością psychiczną i fizjologiczną. Jeśli dziecko doznaje jakiegokolwiek obrażenia ludzkiego, który nie leży w programie funkcji niezbędnych dla żelaznego porządku i sprawnego działania „komuny przyszłości” — jeśli dziecko naprzykład jest zmęczone lub odczuwa głód nie wtedy, gdy jest przewidziane w obliczeniach władzy, wówczas dziecko idzie do „psychotechnicznego gabinetu”. Tam sowiecki urzędnik od fizjologii bada przyczyny nienormalnego zjawiska, sporządza raport, poczem przyczyny są łepione w „sali „fizykokultury” przy pomocy ćwiczeń z zastosowaniem bezwzględnych rygorów, wśród których gwałtownie zmienny temperatury grają dużą rolę. W ten sposób znikają przyzwyczajenia i narowy burżuazjskiej indywidualności. — Podobno w wieku lat 10

P. Prezydent Rzeczypospolitej o Kresach Wschodnich.

Bawiący na Kresach Wschodnich p. Prezydent Rzeczypospolitej wygłosił następujące przemówienie po mowach przedstawicieli samorządu i sejmika powiatowego.

„Wszystko co słyszałem przy powitaniach na audjencjach i tutaj za wspólnym stołem, utrwala mnie w przekonaniu, że ludność miejscowa jest lojalna w stosunku do Polski.

Dochodzące mnie w Warszawie z Kresów odgłosy rozczarowania i wzburzenia przepisują istniejącym jeszcze brakom administracji państwowej, bezpieczeństwa, oraz niesumiennej i wrogiej agitacji, wyzyskującej te braki i starającej się złe nastroje ludności na szkodę jej i Polski. Mogę was zapewnić, że nadchodzi kres bolączek waszym i zacznie być lepiej. Pomimo piętrzących się przeszkód, uporał się z niebezpieczeństwem ruin finansowej, osiągnęliśmy równowagę budżetu i doby pieniądza. Tak samo uporaliśmy się z niedomaganiem naszych Kresów, udoskonalając ich administrację, wzmacniając bezpieczeństwo, poszanowanie prawa i władzy, oraz umożliwiających zaspokojenie wszystkich potrzeb religijnych i kulturalnych miejscowej ludności.

Poprzednie rządy, z którymi miałem do czynienia, uznawały pilną potrzebę uporządkowania życia na Kresach, ale groza finansowego staczania się w przepaść spychała tę sprawę na plan drugi, a krótkotrwałość ich

istnień nie pozwalała doprowadzić do końca ich zarzeń. Dziś chwala Bogu stan rzeczy o tyle się poprawił, że sprawa Kresów może zająć należne jej miejsce w zabiegach władz centralnych i ja w pierwszym rzędzie pilnować będę, ażeby dłużej nie zwlekano i w ślad za koniecznymi naradami przedwstępными nastąpiły corychlej zarządzenia usuwające obecne niedomagania Kresów.

Ziemia ta stanowi nieodłączną część Rzplitej Polskiej i ambicją Polski jest być dobrym gospodarzem, pod którego dachem wszyscy dobrze się czują. To co tutaj mówię, nie jest wyrazem tylko moich uczuć. Tak myśleć i czynić musi każdy prezydent Rzeczypospolitej. Każdy rząd polski i wszystkie jego organy, bo taka jest wola narodu polskiego, wyrażona w Konstytucji, a zadość jej stać się musi. Wszyscy obywatele Rzplitej bez różnicy mają w niej znaleźć spokój, zupełną ochronę życia, wolności i mienia, pełne prawo zachowania swej religii, mowy i właściwości narodowościowych.

Są to elementarne warunki materialnego i duchowego dobrobytu ludności i muszą być tutaj w całości zapewnione. Wszystkie władze wykonawcze są obowiązane wiernie tym intencjom służyć, a was obywatele, pragnę widzieć zawsze zgodnych i w dniu powszednim przy pracy nad podniesieniem dobrobytu tej ziemi, na chwałę naszej Rzeczypospolitej.

Ludendorf twórcą ruchu białoruskiego.

Królewiec, (A. W.) Wychodzący tutaj organ partji niemiecko-ludowej „Tennenberk” zbliżony do zwolenników Ludendorfa, zamieszcza artykuł o genezie ruchu białoruskiego. Artykuł wykazuje, że twórcą i inspiratorem ruchu białoruskiego w czasie okupacji niemieckiej był

Ludendorf, z którego inicjatywy rząd niemieckiłożył na organizację strony politycznej ruchu. Z wywodów artykułu domyślać się można, że i dzisiaj Niemcy finansują i popierają ruch białoruski aby w ten sposób stworzyć wewnętrzne trudności dla rządu polskiego.

Zinowiew przemawia.

Kwestja narodowościowa. — Nadewystko pożyczka! — O uznanie sowieców. — Stosunki z Niemcami. — Nowa klasa społeczna, neoburżuazja!

Moskwa (A. W.) 24-go bm. członek WCİK-a Z. S. S. R. Zinowiew wygłosił obszerny czterogodzinny przemówienie w sprawie sytuacji politycznej.

Rok ubiegły obfitował w wydarzenia, które kilkakrotnie wystawiały partję komunistyczną na ciężką próbę. Pod naporem tych wydarzeń szereg wybitnych komunistów przeżywało tragiczne kryzysy. Naogół jednak zdaniem Zinowiewa, partja wyszła z tych trudności jednolitą, silną i niezwyciężoną. Jedno z najważniejszych kwestyj — kwestja narodowościowa — została całkowicie rozwiązana. W tej dziedzinie pozostają tylko drobne uzupełnienia, np. na Ukrainie należy jeszcze zagwarantować prawa narodowościowe Niemcom i Polakom. **Racjonalne rozwiązanie kwestji narodowościowej, zdaniem Zinowiewa, stanowi 50 proc. powodzenia rozwiązania zadań rewolucji.**

Przechodząc do omawiania ważniejszych zagadnień polityki zagranicznej Zinowiew rozpoczął od badania rokowań angielsko-sowieckich. Punktem centralnym tych rokowań jest sprawa pożyczki. Sowiety pragnęłyby pożyczki w wysokości 1/2 miljarda, lecz nie na takich uciążliwych warunkach, na które musieli się zgodzić Polacy wobec Włochów. Sowiety nie zgodzą się na taki procent. Jak najbardziej umocnione państwo, mogą żądać warunków jeszcze dogodniejszych, niż otrzymała Japonia w Ameryce. Dawnych carskich długów sowiety nie zapłacą, natomiast nowe zobowiązania wypełnią skrupulatnie. Narazie jednak trudno przewidzieć, jaki będzie wynik rokowań londyńskich.

Ewentualne uznanie sowieców przez przyszły rząd francuski pociągnie za sobą nowe trudności. Francuzi bowiem niezawodnie przedstawia swe pretensje, które wynoszą przeszło 5 miliardów rubli. Inne państwa, które gotowe będą uznać Z. S. S. R. jak Belgia, Holandia i Japonia, również przedstawia swe rachunki. Ogółem pretensje te z procentami sięgają sumy 25 miliardów rubli. Nowy rząd francuski będzie o tyle lepszy od poprzednika, że nie będzie otwarcie używał Polsce i Rumunii hroni i pieniędzy przeciwko sowiecom, ale nowy

rząd francuski zażąda za uznanie de jure sowiecy zapłaty.

Mówiąc o stosunkach z Niemcami, Zinowiew zwała całą winę za incydent z misją handlową na socjal-demokrację niemiecką, nazywając jej przedstawicieli „ostatnimi lajdakami i podlecami”. Zinowiew zapowiada, iż Niemcy nie doczekają się od sowieców żadnych ustępstw.

Ostatnią część przemówienia Zinowiew poświęca stosunkom ekonomicznym. Tutaj zwraca baczną uwagę na konieczność przenikania zasad Nepu do okręgów wiejskich, podkreślając, iż partja komunistyczna nie powinna być tylko partją miast, ale i partją wsi. Zinowiew otwarcie przyznaje, iż włościanstwo przejawia na wsi silnie krytyczne tendencje wobec sowieców. Należy otoczyć wobec tego włościanstwo większą niż dotąd opieką, nie prowadzić walki z zamożnymi chłopami, którzy wyobrażają pierwiastek wytwórczy w państwie, proletariat wiejski zaś popierać materialnie, umożliwiając im podniesienie własnej wytwórczości.

Najbardziej charakterystycznym było zakończenie referatu Zinowiewa. Oświadcza on, że Nep zrodził nową klasę społeczną, — neoburżuazję zarówno w miastach, jak i na wsi. Neoburżuazja chłopska okazuje tendencje nowoeserskie, nowoburżuazja miejska — tendencje — nowomieniszewskie. Zinowiew cytuje przemówienia z odbytego w marcu rb. w Petersburgu zjazdu inżynierów, na którym znalazła swój wyraz ideologia mieniszewicka. Z zacytowanych przemówień wynika, iż inteligencja rosyjska, reprezentowana na zjeździe inżynierów, podkreślała konieczność zagwarantowania praw człowieka i obywatela, bez których inteligencja rosyjska pozostanie jak dotąd bierna i określała ustrój komunistyczny jako tylko czasowe i przejściowe zjawisko. Neoburżuazja żąda praw obywatelskich — mówił Zinowiew. Są to rezultaty polityczne Nepu, znaczy to, że nowoburżuazja żąda znów monopolu na polityczną reprezentację państwa i narodu. W tym względzie partja komunistyczna nie pójdzie na żadne ustępstwa.

Przygotowanie wojenne Niemiec przed Izłą gmin.

Londyn, 27 5. (PAT) W izbie gmin na zapytanie, wystosowane do premiera czy wiadomemu jest, że budujące się obecnie okręty handlowe niemieckie zapatrywane są w motory Diesla, co umożliwia użycie ich dla celów wojskowych, że okręty „Ballin” i „Deutschland” zaopatrzone są w pewne urządzenia wojskowe i czy takie urządzenia wedle postanowień traktatu wers-

alskiego są dopuszczalne, leader izby Clines odpowiedział, że rząd niema żadnych danych, które świadczyłyby o przekroczeniu w tym względzie przez rząd niemiecki postanowień traktatu wersalskiego i jeżeli są jakieś materiały, któreby dostarczyłyby rządowi wyjaśnień w tej sprawie, to rząd chętnie je przyjmie.

dziecko jest już kompletnie zmechanizowane i nie odczuwa żadnych innych potrzeb, żadnych innych życzeń, nie doznaje żadnych innych objawów poza temi, które leżą w programie funkcjonowania skomunizowanej człowieczej maszyny.

W okresie od roku 13 do 17 będą wykonywać swą mechaniczną egzystencję, aby władza mogła się przekonać, że mechanizm jest już bez zarzutu, poczem od roku 17 do 21 będą instruktorami. Z chwilą, gdy „naczalstwo” Domu Komuno-wychowania przekona się, że wychowawcy nie tylko są maszynami wykonawczymi, lecz także mogą być maszynami terroryzującymi wówczas komunistyczne ludzkie maszyny przeekspedjowane zostaną do fabryk i będą już niezawodnie pewnymi, idealnie funkcjonującymi częściami składowymi społeczeństwa przyszłości.

Z opisu tego, brzmiącego jak fantazja ułożona w głowie jakiegoś chorego manjaka, wysuwa się na pierwszy plan charakterystyczna cecha sztuczności, na jakiej oparty jest t. zw. komunizm. Ten traf mienaturalny, wtłoczony przemocą w narzuconą formę duchową, nie posia-

da ani duszy, ani własnej indywidualności, tylko teatralność i sztuczność. Jaka musi być słaba idea, jeśli postulaty jej wprowadza się do dusz ludzkich przez specjalne gabinety fizjologiczne, przez terror, w jakim trzymają się dusze dziecka. Sztuczność, wyhodowana w ten sposób, przy pierwszej okazji prysnie jak watał bańka z mydła. Nie wiele komunistyczna Rosja na takich „ideologiach” zbuduje.

Rokowania angielsko-tureckie.

Londyn, (AW). Rokowania angielsko-tureckie w sprawie Mossulu stoją na martwym punkcie. Delegat angielski Koock zażądał od Turcji zgody na angielski punkt widzenia, poczem oświadczył gotowość dyskusowania co do szczegółów. Delegat turecki Fety-Dei, odrzucił to żądanie, oświadczył jednak, że gotów jest przedstawić mapę, na której wykreślone będą terytorjalne postulaty rządu angielskiego. Koock podeime rokowania po przedstawieniu tej mapy. Terminu dalszych rokowań narazie nie oznaczono. Obie strony zgadzają się, aby w razie nie dojścia do porozumienia sprawa rozstrzygnięta była przez Ligę Narodów.

Opieka nad żołnierzem!

Nieustanne pogroźki i pogrążenie szablą naszych odwiecznych wrogów świadczą aż nadto wymownie o nieustannym niebezpieczeństwie, które naszym młodym bytowi narodowemu grozi. Był ten zbudowany na gruzach i zgłiszczach. A mimo to możemy wykazać się po niespełna sześciu latach ładnym dorobkiem. Wiele popłynęło krwi, łez i potu, wiele jeszcze ich popłynie, zanim silną nogą oprzemy się na własnym mocnym gruncie. Kres ten usiłuje zawistny wróg opóźnić, odbierając nam ducha przez nieustanne groźby.

To też oczy całego społeczeństwa z ufną spoglądają na naszą młodą armię, jako na rękojmię naszego niepodległego i nieczem niezakłóconego bytu. Dla tej armii uchwalamy kredyty, przygotowujemy do służby w niej naszą młodzież. — zawiązujemy Ligi i Obrony — organizujemy związki i towarzystwa wojskowe. Bezprzezwłocznie możemy powiedzieć, że wiele się uczyniło i czyni dla obrony kraju.

A przecież to jeszcze nie wszystko. Tu nie jest jeszcze kres naszych obowiązków. Mało to myśleć o broni, wydatkach, zaopatrzeniu itp. Zapomnieliśmy o najważniejszej rzeczy, o tem, że żołnierz ten ma duszę, która jest podstawą armii. — Służba żołnierska to szereg poświęceń, to zakon o ostrej regule, — to zmusza, niewygodna, szara część życia obywatela, który za ledwie zdążył poznać świat i jego piękno, już oderwano go od niego, już odgródzono go od rodziny, domu, zagrody, — już przerwano jego marzenia o karierze, o nauce, sztuce, o zawodzie. Troskę nad tym obywateli powierzone surowemu i wymagającemu przełożonemu, który również nie zna, co to jest tliwość, wygoda i swoboda, — bo sam należy do tego samego Zakonu Ojczyzny, o surowej regule. Przyszłemu obrońcy Ojczyzny nieraz pusto, smutno i gorzko. Brak mu tej ciepłej, serdecznej, rodzinnej opieki!

Gdy wojna wybuchnie, nie czas wtedy poznawać się dopiero z naszymi obrońcami. Pamiętajmy, że na szczytach bagniet tego szarego żołnierza ważyć się będzie nasze „być albo nie być“.

Czas więc najwyższy bliżej poznać się z tym żołnierzem. Musimy się zbliżyć do tego obrońcy Ojczyzny, poznać jego potrzeby duchowe, poznać, co go boli, czego mu brak. Wszak to nikt inny, jak nasi synowie, bracia, krewni, znajomi. Niech ten żołnierz nie odczuwa tak mocno tego wyrwania go ze swobody niedawnej, którą cieszy się cała reszta społeczeństwa. Niech żołnierz ten ma sposobność poznać i odczuć, za kogo ma walczyć, a może i życie złożyć w ofierze. Tem ochotniej służyć będzie ten żołnierz, im goręcej odczuje, że się o niego ktoś troska, — że mu ktoś chce tą szarym życiem koszarowym rozświecić, — tem ochotniej pójdzie kiedyś ten żołnierz w bój, tem silniej obroni nasze interesy, im mocniejszą będzie jego wdzięczność za doznawaną opiekę nad nim! Sam żołnierz wojny nie wygra. Wojnę prowadzić będzie cały naród. Do tej wojny wszakże przygotowujemy się w każdej dziedzinie pracy społecznej. — Nie chodźmy więc luzem. Idźmy ławą! Zespolmy swe wysiłki w jednym kierunku — przyszłego zwycięstwa.

Celem więc omówienia powyższych spraw wspólnie z żołnierzem, odbędzie się dnia 30 maja br. w sali Hotelu Warszawskiego o godzinie 19-tej. Zebranie Organizacyjnego Komitetu Opieki nad Żołnierzem. Na zebranie to prosimy wydelegować swoich przedstawicieli. Niechaj na nim nie braknie bodaj jednego przedstawiciela apolitycznych zrzeszeń lub instytucji. Nie o fundusze idzie, — przedstawiciele wojska nie przyjdą na zebranie z gołymi rękoma, — ale o współpracę społeczeństwa nad wychowaniem armii, o opiekę tegoż społeczeństwa nad nią.

W skład programu obrad wejdą:

1. Zagajenie;
2. Referat o Komitecie Opieki nad Żołnierzem;
3. Uchwalenie statutu;
4. Wybór Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
5. Wolne głosy.

Za Tymczasowy Komitet:

(-) Ładoś, gen. bryg.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Czwartek Wnieb Pańskie. Wschód słońca 8.48 zachód 8.7. Wschód księżyca 2.31, zachód 3.84.

—** Muzeum otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedzielę i święta od 11—2.

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. codziennie z wyjątkiem niedziel otwarta od godz. 5—7, dla dzieci w środy i soboty od 4—5.

W SPRAWIE SKŁADU MAGISTRATÓW I RAD MIEJSKICH.

Jak nas informują p. minister spraw wewn. wydał do wszystkich wojewodów okólnik, polecający przedłożyć M. S. Wewn. do dnia 1 lipca rb. dokładne dane o obecnym składzie osobowym członków magistratów i prezydentów rad miejskich miast, wydziałów i powiatowego związku komunalnego, względnie miast, liczących ponad 25.000 mieszkańców. Od wymienionego wyżej terminu wojewodowie obowiązani są powiadamiać Ministerstwo o ewentualnych dalszych zmianach, bądź w składzie osobowym, bądź też w wysokości wynagrodzenia członków magistratu i rad miejskich. (Varsovia.)

BILON NIKLOWY Z DNIEM 1-go CZERWCA.

Warszawa, 27. 5. (PAT.) W pierwszych dniach czerwca puszczony zostanie w obieg bilon niklowy. Narazie znajdują się w obiegu 20- i 50-groszówki równe 20 i 50 centymom złotym. Bicie monet złotych w państwowym mennicy polskiej w Warszawie rozpocznie się we wrześniu po zmontowaniu nadchodzących z Anglii maszyn.

—** Teatr Miejski (Tivoli). Dziś w środę wieczorem o godz. 9 ułubiona sztuka ze śpiewami i tańcami „KRAKOWIACY i GÓRALE“. Publiczność będzie miała sposobność poznać p. Kopczyńskiego, ulubieńca w roli Bardosa. Bony ważne.

We czwartek wieczór o godz. 8 niemilknąca powódź — i ostry tryskający humorem farsa Henegina pt. „CZY JEST CO DO OCLENIA“. Publiczność ma sposobność usłyszeć o woli, powodowana przepiękną grą artystów, do ustawicznych okłasków przy otwartej scenie. Bony ważne.

Najbliższą premierą, jaką dyrekcja zapowiada, będzie farsa z francuskiego pt. „ŻONY DURANDA“. W farsie tej ważnie udział cały personel artystyczny z pp. Hartmanową, Weissową, Kostecką, Konarskim, Łozińskim na czele.

Reżyseruje p. Strycki.

Bilety nabyć można w kancelarii teatru oraz w Wielkopolsce.

—** Odczyt. W ostatniej chwili przypominamy, że dziś przyjeżdża do Grudziądza, naszpikowane zaproszenie prezesa Związku Tow. Kupieckich p. Marchlewskiego, dyrektor PKO. Poznań p. Bienkowski, który wygłosi odczyt na temat: „Pocztowa Kasa Oszczędności i jej znaczenie w życiu gospodarczym Państwa z szczególnym uwzględnieniem techniki obrotu czekowego“.

Wykład odbędzie się dnia 28 bm. tj. dziś o godz. 8-mej wieczorem w lokalu Związku Tow. Kupieckich ul. Wybickiego 31. Ten sam odczyt wygłosi p. Bienkowski w piątek dnia 30 bm. w Starogardzie.

Ze względu na aktualny temat prosimy pp. Członków oraz Sz. Gości o jaknajliczniejsze przybycie. Wstęp dla członków bezpłatny, dla gości 50 groszy.

Towarzystwo Kupców Samodzielnych w Grudziądzu. Egzamin polonistyczny w polski państwowej m. Grudziądza. Utworzona z inicjatywy tutejszych kierowników polski mianowicie pp. nadkomisarza Haara i aspiranta Dobrochłopa, Szkoła samokształcąca, przystępuje dziś, 28 bm. do egzaminów swych uczniów. Egzaminować będą pp. profesorowie gimnazjum państw. Piwowarczyk i Koterwa i to z następujących przedmiotów: polskiej literatury, języka i gramatyki, historii, geografii i stylistyki, historii kultury nowożytnej, arytmetyki i geografii.

—** Dyrekcja gimnazjum klasycznego podaje do wiadomości interesowanych, że w piątek, dnia 30 maja br., od godz. 5—6 popoł., udzielić będzie w anki grono nauczycielskie informacji o zachowaniu się i postępach uczniów.

—** Podziękowanie. Dyrekcja teatru świetlnego „Olimpia“ wyraża jak najserdeczniejsze podziękowanie szanownej Publiczności za liczne wyrazy uznania za wyświetlanie słynnego obrazu „Parisette“, zapewniając Szanowną Publiczność, iż nadal będzie pracować na tej drodze, wyświetlając tylko najlepsze szlagiery sezonu, przeto obecnie ponownie występuje z wielkomiejskim programem wyświetlając dramat życiowy w 5 aktach pt. „Trzmiąt życia“ i najlepsze arcydzieło wytwórni sknadynawskiej pt. „W ciemnościach“. Dziś we środę ostatni dzień „Parisette“.

Dyrekcja przyjmuje z góry zamówienia na łoża.

Ruch towarzystw.

— Walne zebranie Stow. Lokatorów miasta Grudziądza odbędzie się w piątek dnia 30. 5. br. o godz. 6 wieczorem w lokalu „Dom Ludowy“ (dawnej Flora). Liczne przybycie jest konieczne potrzebne z powodu wykładu nowej ustawy o ochronie lokatorów.

—(rt) Miesięczne zebranie Towarzystwa Wojaków i Powstańców w Grudziądzu odbędzie się w wtorek dnia 3 czerwca br. o godz. 8 wieczorem na sali Hotelu Warszawskiego.

Na porządku dziennym dalszy ciąg wykładu prof. Piwowarczyka pt. „Czy kultura polska zależna była od kultury Niemiec“, sprawa wycieczki do Chełmna i inne sprawy, które dotyczą wszystkich członków. Przeto przybycie tychże jakoteż i sympatyków towarzystwa, ze względu na powyższy wspomniany odczyt, jest jaknajwięcej pożądane. ZARZĄD

—(rt) Roczne walne zgromadzenie urzędników budowy domów w Grudziądzu odbędzie się w sobotę dnia 14 czerwca 1924 r. o godzinie 8 wieczorem pod „Złotym Lewem“.

Porządek obrad: 1) Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zebrania, 2) sprawozdanie Zarządu z czynności w roku 1923, 3) przyjęcie bilansu i udzielenie Zarządowi i Radzie Nadzorczej pokwitowania, 4) ustalenie komornego w złotych, 5) wybór sekretarza Zarządu i członków Rady Nadzorczej, 6) Wolne głosy.

Bilans wyłożony jest w lokalu Towarzystwa ul. Miłyńska 18. Wstęp do sali walnego zebrania dozwolony jest tylko członkom.

— Zebranie Zarządu Sokoła odbędzie się w środę dnia 28 maja o godz. 7 i pół w lokalu Poznańsko - Warszawskiego Banku Ubezp. ul. 3 maja 11 III piętro. Na porządku obrad ważne sprawy. Pożądane jest, by wszyscy członkowie Zarządu w komplecie się stawili. Czołem!

w z. prezesa i wiceprezes.

REKLAMA.

— Wykroczeniem przeciwko życiu gospodarczemu jest polecenie gospośm niewypróbowanych i nieznanych pochodzenia proszków do ciast. Proszek do ciast powinien być przedewszystkiem artykułem wzbudzającym zaufanie. Nazwisko Dr. A. Oetkera, znane i cenione o lat przeszło 30, daje dostateczną gwarancję dobroci jego wyrobów. Praktyczny człowiek zrozumie łatwo korzyści stąd płynące, a więc kupuje i sprzedaje proszki do ciast Dr. A. Oetkera.

— Nowy przybytek muzy zakasanej W tych dniach otworzono w przybytkach dawniejszej Bombonier — kabaret Bagatela (właśc. Rzoeka). Lokal ten utrzymany jest w stylu ludowym, przystępnym dla najszerszych warstw i zapowiada być zbiorowiskiem dla wszystkich, którzy po ciężkiej pracy zabawić się chcą wśród lekkiej muzy. Na program składają się popisy śpiewne, humorystyczne, taneczne itp. Pierwszorzędne siły artystyczne wyróżniają się nad przeciętny poziom kabaretowy.

Z Pomorza.

—** TORUŃ. Napad bandycki. W nocy na sobotę w kilka minut przed godz. 12 czterech mężczyzn napadło na kancelistę Łukaszczyńskiego Władysława zamieszkałego przy ul. Lndego. Jeden z napastników ubrany był w mundur wojskowy ze stopniem kaprala. Rąbuse usiłował napadniętemu wyrwać rak toke oraz wyprytymyła ile posiadał przy sobie gotówki.

W końcu odstąpili jednak od wykonania zamiaru i oddalili się do mieszkania dam z półświatka. Zaalarmowana policja rychło odszukała sprawców i ułokowała ich w areszcie. Okazuje się, że jeden z napastników był już karany za napad.

— Śmierć wskutek zatrucia mięsem, zawierającym trychiny nastąpiła w tych dniach w rodzinie Golińskich, zamieszkujących baraki tak zw. D. Lager przy ul. Bydgoskiej. Ogółem zachorowało tam troje dzieci, z których 18-letnia córka zmarła, dwoje pierwszych w wieku 12—14 lat umieszczono w szpitalu. W mieszkaniu policja znalazła 2 ft. słoniny wędzonej oraz 15 ft. mięsa, w którym po zbadaniu znaleziono trychiny.

Wypadek ten niech posłuży za ostrzeżenie, że spożywanie mięsa nie badanego należy unikać bezwzględnie.

Niezwykłe Zjawisko. W „St. Pom.“ czytamy: Wczorajszej niedzieli przechadzał się na ulicy Chełmińskiej spacerowicz był świadkiem niezwykle w mieście naszym widowiska. Mianowicie w witrynie sklepowej pod nr. 18 przeobraziła się myśl w towarzystwie obrzygimiego szczeru, kosztując z wystawionych tam artykułów spożywczych przeważnie delikatesów. Oczywiście wśród przechodniów przypatrujących się temu widowisku powstało wielkie oburzenie; niektórzy domagali się nawet interwencji policji, ażeby uniemożliwić sprzedaż zanieczyszczonych produktów.

—** WARBIEŃ. Skutki pijactwa. W Łobdowie małoletni Dahrowski kupił w karczmie w niedzielę ubiegłą butelkę wódki, którą razem z kolegami wypił w mieszkaniu. W stanie podpijmy postrzelili jeden z nich swego kolegę z łuzi, której nabój był napełniony wyką. Post. Pol. Państw. wdrożył śledztwo, podczas którego to stwierdzono u postrzelonego około 20 ran. Sprawę skierowano do sądu i gościmy, który takim niedorostkom w czasie zakazany sprzedaży wódki, będzie surowo ukarany.

—** PELPLIN. Władki zjazd śpiewaczy odbywał się w miejscowości naszej w sobotę i w niedzielę ubiegłą. W sobotę popoł. odbył się zjazd delegatów Zw. Pomorskiego Kół Śpiewackich. Na zjeździe, wybrano ten sam zarząd, który spełniał dotąd nader sumiennie swoje zadania.

Wieczorem odbyła się uroczysta akademja z okazji jubileuszu złotego tutejszego Tow. Śpiewu św. Cecylii przy nader licznych udziałach publiczności miejscowej i zamiejscowej.

W niedzielę od rana zjeżdżali do Pelplina liczne delegacje z bliższej i dalszej okolicy, z okręgu tczewsko - starogardzkiego i innych okęgów. O godz. 1/10 rozpoczęło się nabożeństwo w katedrze, na które udali się towarzystwa śpiewackie w niebywałym w Pelplinie pochodzie w rynku, gdzie odbyło się wbijanie gwoździ. Wbito ich 28.

Po przemówieniach Patrona Związku ks. prob. Lewandowskiego, prezesa Związku p. Makowskiego i solisty p. Liki rozeszły się drużyny i tysiączne tłumy publiczności do domów.

—** TCZEW. Usiłowane morderstwo i samobójstwo. W nocy z piątku 23 bm. na sobotę około godz. 1 odegrała się na ulicy Dworcowej przy marze szpitala św. Wincentego krwawa scena. Urzędnik celny Stefan Kowański, spotykając swą dawniejszą narzeczoną Gertrudę Chojnińską w towarzystwie innego mężczyzny, po krótkiej wymianie słów strzelił do niej z rewolweru, raniąc ją ciężko. Cztery strzały trafiły niebezpiecznie, przedziurawiając płuca, ramiona, łopatkę, mimo to została przy życiu i jest nadzieja, że też pozostanie.

—** CHOJNICE. Caliczycy. W poniedziałek ub. tygodnia nawiedził Caliczyca także nasze miasto i polecali swe wroby. Nie trwało to jednak długo, gdyż policja po zbadaniu papierów do dalszego handlu nie dopuściła.

—** DARZŁUBIE. Płonica (szkarlatyna). Lekarz powiatowy stwierdził u dzieci szkolnych 11 rodzin gminy Darzłubie płonice (szkarlatynę). W myśl instrukcji ministerjalnej o zapobieganiu przenoszenia chorób zaraźliwych przez szkół z dnia 14 lipca 1884 (Dz. U. Min. Spraw Wewn. str. 198) Starosta polecił zamknąć aż do odwołania szkołę w Darzłubie.

—** KARTUZY. Ucieczka więźniów. Przed kilku dniami wyłamało się w nocy z więzienia w Kartuzach trzech niebezpiecznych zbrodniarzy. Uciekinierzy zwolnili się z więzienia wyłamując mur więzienny i przerywając kraty. Za niebezpiecznymi zbrodniarzami wysłano natychmiast silne oddziały policji pieszej i konnej.

Ze sądu sądowej.

Przez II Izbę karną sądu okręgowego w Grudziądzu zasądzeni zostali w dniu 16 maja 1924 r.

- I) Alojzy Nowacki robotnik, na 6 mies. więzienia.
- II) Bolesław Antmaliński, szewc, na 6 mies.
- III) Franciszek Robalewski, robotnik, na 1 rok więzienia
- IV) Paweł Kwandt, na 3 mies. aresztu.
- V) Bernard Szczepański, robotnik, na 4 mies. więzienia

wszystcy zamieszkał w Grudziądzu.

Oskarżeni byli, że:

I) w grudniu 1922 na szkole Augusty Riedel, zabrali 3 szklanych naczyń, 6 butelek soku jagodowego, 2 naczynia z masłem i wiele innych rzeczy z zamkniętej piwnicy przez rozbić kłódki, oraz na szkole Okocimskiego 4 centnary soli, w styczniu br. Rozalię Śrubki masło, sikiere, cykorję, nadto na szkole Weroniki Michałki z rwnicy 8 ctr. węgla, na szkole p. Bronkowskiego, ze strychu 1 pierzyny i 3 butelki wódki oraz na szkole wiele innych osób różne rzeczy i sprzęty domowe.

Oskarżony I i V) w dniu 23 12 1923 w Nicwałdzie wspólnie 1 wieprza — oskarżony II do V wspólnie w Świętym w lutym 1924 6 geśi i 4 kaczk przez włamanie zabrali — oskarżony II i V) wspólnie w lutym 1924 na szkole Dominirskiego w Maruszy 1 wieprza ze zamkniętego chlewa, przez rozbić kłódki, nadto oskarżony II i III) w drugiej połowie lutego br. wspólnie na szkole Artura Krusze z zamkniętego śpiżnika zabrali 5 por szor. Oskarżony Robalewski był już dwukrotnie za kradzież karany.

Przez I Izbę karną sądu okręgowego w Grudziądzu zasądzeni zostali w dniu 20 maja 1924:

Jan Grzona robotnik, bez stałego zamieszkania, obecnie w areszcie śledczym od 5 maja 1924 na 4 miesiące więzienia że w nocy z 19 na 20. 9 23 wspólnie z mełakim Sobczakiem i Dunajskim zabrali na szkole Pawła Bugalskiego w Bukowinach za pomocą włamania się, 2 ubrania, 16 mtr. materii na ubranie, 2 płaszcz, 1 parę butów i inne drobne rzeczy.

Leon Gackowski z Świecia na 3 mies. więzienia, że dnia 17 I 24 zabral za pomocą włamania około 1-go metra drzewa opałowego na szkole Jana Grochowskiego, współoskarżona Marianna Tatarowiczówna z Świecia o paserstwo została uwolniona od winy i kary.

Franciszek Słomski, rolnik z Tyszynek na 6 mies. ecy więzienia, Jan Fryca na 500 złp. grzywny, że dnia 17. 7. 1923 zabrali na szkole Maksymiliana Nicki w Bukowni 1 dubeltowy Słomski był już poprzednio dwukrotnie za kradzież karany.

Przez Izbę karną Sądu okręgowego w Grudziądzu zasądzeni zostali w dniu 23 maja 1924:

Helen Dąbrowska bluralistka z Grudziądza na 4 miesiące więzienia, że w roku 1922 sfalszowała książeczkę powiatowej kasy oszczędności w Grudziądzu na mocy amnestii z 6. 7. 1923 darowano jej połowę kary tj. 2 miesiące więzienia.

Z całej Polski.

—****WARSZAWA.** (50-lecie J. A. Świącieckiego.) Staraniem Tow. Literatów i Dziennikarzy, Związku Zawodowego Literatów i Kasy Literackiej w kasynie oficerskim odbył się uroczysty obchód z racji 50-lecia pracy literackiej, prezesa Zw. weteranów z 1863 r., autora „Historji literatury powszechnej” J. A. Świącieckiego.

Imieniem Warsz. Tow. Naukowego, prof. Kryński złożył wyrazy hołdu jubilatowi. Prof. St. Stolywo wręczył Jubilatowi odznakę honorową tegoż Tow. W imieniu Tow. literatów i dziennikarzy przemawiał p. Jarkowski, dalej — ks. Czartoryski, weterani — Stankiewicz i Małcki, którzy wręczyli jubilatowi dyplom honorowy. Delegat dowórczyków złożył wyrazy hołdu, wreszcie jubilat, dziękując zebrany za wyrazy uznania, wygłosił szereg utworów z pierwszego okresu swej twórczości.

—***BYDGOSZCZ.** Upadłości. Sady po dość długiej przerwie zaczynają znowu ogłaszać o bankructwach różnych firm handlowych, które wskutek przesilenia finansowego stały się niewypłacalnemi.

W Bydgoszczy konkurs sądowy ogłoszono nad majątkiem firmy Wróblewski i Ska — ziemiołody.

W Kcym popadł w niewypłacalność Dom Rolniczo - Handlowy „Gleba” — właściciele Ign. Durski i Edm. Heloga.

—***OSIEK n.** Notecia Zajeżdża kościoła ewangelickiego. Dnia 18 bm. wieczorem w zaimprovizowanej kaplicy szkolnej w Osieku nad Notecią odprawiali katolicy, mieszkający Osieką nabożeństwo majowe. Sala szkolna była ciasna — a obszerny obok kościół ewangelicki stał próżny, bo Osiek do czterech piątych już jest polski i pastor, nie mając w nim co robić, wyemigrował do Niemiec. Wiele jakos samorządnie wierni, w liczbie około 1500 dusz pomaszzerowali uroczyste do kościoła ewangelickiego, obsadzili go i z radości przez godzinę całą bili w dzwony kościelne.

Niemcy neutralnie nie zgodzili się na tę rekwizycję a nie mogąc odebrać kościoła, bo Towarzystwo Powstańców i Wojskowy straż przy nim ustawili, zwrócili się o swe prawo do władz. Jakoż zjechał niebawem z Wyrzyska p. komisarz Karpiewski i kościół Niemcom kazal oddać. Co Polaków tak rozgniewało, że zajęli wobec Niemców wrogi stanowisko, tak, że celem obrony Niemców zjechała policja a nawet zagrożono sprowadzeniem wojska. Ostatecznie Towarzystwo Powstańców i Wojskowy obieto gwarancję za spokój i porządek.

—***POZNAŃ.** Za dwużędztwa. Urzędnik gospodarczy Walenty Robakowski wziął po śmierci swej żony cywilny ślub z pewną panną w Niemczech. Sprzykrzywszy ją sobie, przyjechał do Żelignowa pow. Chodzieński i wkrótce ożenił się znowu. W lutym br. dowiedziawszy się jednak żona jego, że pozostawił żonę w Niemczech i wniosła o mławienie małżeństwa i ukaranie męża. Sąd skazał Robakowskiego za dwużędztwo na 6 miesięcy więzienia.

† Sp. dr. Roman Komierowski i śp. Tadeusz Jackowski. Społeczeństwo Wielkopolski ponosi bolesną stratę. Śmierć zabrała dwóch wybitnych jego obywateli. W sobotę dnia 24 bm. zmarł śp. dr. Roman Komierowski z Niezychowa, były długoletni poseł do parlamentu niemieckiego. Zmarły brał wybitny udział w życiu publicznym, zasługując sobie na uznanie i szacunek społeczeństwa.

Dnia 26 bm. zmarł po ciężkich cierpieniach śp. Tadeusz Jackowski z Wronczyna, syn niezapomnianej pani patrona Maksymiljana Jackowskiego. Śp. Zmarły, pragnął niemiennie zawsze szerzyć dobrą Ojczyznę i usilnie nad niem pracował. Po wojnie zajmował stanowisko dyrektora Departamentu Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Ministerstwie b. dzielnicy pruskiej oraz prezesa oddziału Pozn. Głównego Urzędu Likwidacyjnego. W życiu publicznym brał wybitny udział jako prezes Centr. Tow. Gosp. i prezes Związku Ziemiaków. — Niechaj ziemia polska śp. Romanowi Komierowskiemu i Tadeuszowi Jackowskiemu lekka będzie.

—***RYBNIK.** 7 miesięcy niewinnie w więzieniu. W lipcu ub. roku jakiś mężczyzna oddał 10-letniemu chłopcu Emanuelowi Jesuszkowi z Boguszowice kapsułkę z poleceniem, aby ją mocno ścisnął w dłoń. Później mężczyzna oddał jej się pośpiesznie a kapsułkę w rękach chłopca eksplodowała, urwając mu prawą rękę. W następstwie aresztowano niejakiego Ochajskiego z Czyżowic, którego podejrzewano, że dopuścił się tego okrutnego czynu i którego sąd skazał za to na 3 lata ciężkiego więzienia. Na skutek rewizji rozpatrywano w tych dniach sprawę ponownie i adwokatowi dr. Ogórkowi udało się wykazać, że Ochajski w wspomnianym dniu nie był na miejscu zbrodni. Wskutek tego sąd zgodnie z wnioskiem prokuratora wyrok poprzedni zniósł i skazańca uwolnił z więzienia.

—***KRAKÓW.** Wystawa ceramiczna 26-go bm. odbyło się tutaj otwarcie wystawy wyrobów ceramicznych. 15 fabryk polskich wystawiło swe wyroby.

Z ruchu wychodźstwa.

Robotnicy polscy w Danii.

Według raportów konsulatów polskich obecnie w Danji pracuje około 4 i pół tysiąca naszych robotników, głównie rolnych. Przed wojną liczba robotników była znacznie wyższa i dosięgała 12 tysięcy osób w tem 10 tys. dziewcząt.

W latach powojennych napływ robotników polskich do Danji znacznie osłabł; w r. 1920 przyjechało 775 kobiet, w r. 1921 — 375 osób, w r. 1922 rząd duński zabronił wstępu robotnikom obcym, w ub. wyjechało do Danji za ledwie 100 robotnic; obecnie Danja zgłosiła zapotrzebowanie na 1000 do 1500 robotnic do uprawy buraków. Robotnicy polscy zatrudnieni są w tej części Danji, w której rozwijał się przemysł cukrowniczy, zarobki ich dzienne wynoszą dla kobiet 3 kor. 75 öre duńskich, w czasie żniw są podwyższone do 4,55 koron, ale większość przy uprawie buraków pracuje na akord.

Potrzeby kulturalne robotników zaspakajane są w sposób niedostateczny, jednakże istnieje w Danji parę szkół, w których uczą języka polskiego, w Maribo Nykjöbing i Kopenhadze, a wielu robotników prenumeruje pisma polskie i przesyła dary na cele społeczne i religijne, co świadczy o ich uświadomieniu narodowym i żywym poczuciu łączności z Ojczyzną.

Judalica.

Czy żydom źle w Polsce?

Podczas podróży swej do Rzymu ks. poseł Kaczyński zatrzymał się u swojego przyjaciela, konsula generalnego w Tryjeście, p. Kwiatkowskiego.

Konsul zaproponował nam zwiedzenie odpływającego okrętu z emigrantami-żydami do Palestyny. Żydów wyprawiała na kolonizację Palestyny sjonistyczna organizacja, która też zaprosiła i ks. posła zapoznać się z warunkami, wśród których emigrują żydzi.

Gdy zwiedzający przybyli na pokład okrętu „Diana” zastali tam kilkadziesiąt żydów z rodzinami. Jakież było zdziwienie ks. Kaczyńskiego, gdy wśród tej liczby zobaczył tylko... dwóch żydów z Polski. Reszta byli to żydzi z Rumunii, Węgier, Niemiec, od nas zaś tylko dwóch. A i ci dwaj jechali sami tylko bez rodzin. Na zapytanie ks. posła, odpowiedzieli mu, że jadą nie na kolonizację, ale zobaczyć, jak się innym żydom powodzi w Palestynie. Byli więc to tylko wysłańcy żydów polskich. Po co się na niepewno narażać, albo zmieniać siekierkę na kij, tak mówili nasi żydzi. Pomiędzy swoimi zawsze jest gorzej. Jak można żyć w takiej Palestynie, gdzie nie ma ani szlachetnych panów polskich, ani pocztowych kmiotków, ani łatwowiernych inteligentów i robotników z miasta. Poprostu pomyśleć niemożna, jakie może być to życie!

Tak wygląda emigracja żydów z Polski, na którą żydzi nie żałują pieniędzy, dają zadarmo kolonje w Palestynie i wszystkie niezbędne warunki do uprawy ziemi, jak inwentarz żywy i martwy, gdzie żydzi mają swoje własne rządy, a nawet panują nad innymi narodami. A najwięcej rzuca się w oczy rzekomy ucisk i prześladowanie żydów w Polsce, którego nie chcą się pozbyć, przenosząc go ponad własne zagrody i szczęśliwe życie w Palestynie. Oj! dobrze musi się dziać żydom w Polsce, o! dobrze, kiedy tak się wzbraniają przed wyjazdem do Ziemi Obiecanej, płynącej mlekiem i miodem.

Ze sportu.

W czwartek, dnia 29. 5. odbędą się na boisku 3 pułk. Wojsk. Łączność. przy ul. Chelmińskiej (przystanek tramwajowy) następne zawody w piłkę nożną.

O godz. 3 po poł. „Klub Sportowy Junj. — Tow. Sportowe Olimpia, Junj.

O godz. 5 po połudn. Klub Sportowy I. — Ostmark — Liga Gdańsk. Ostatnie zawody w piłkę nożną, które Ostmark — Liga z drużyną Toruńskiego Związku rozegrała odbyły się w Gdańsku z T. K. S. I. i zakończyły się 2:2.

Klub Sportowy, Grudziądz.

— Zarząd Obwodowy Towarzystwa Wojsków w Grudziądzu przypomina raz jeszcze wszystkim Towarzystwom w obwodzie oraz sportowcom w Grudziądzu rzy chcą brać udział w wyścigach kolarskich dnia 1-go czerwca br., że termin zgłaszania się do tych wyścigów przesunęto do dnia 30-go bm.. Do tego czasu mają zgłosić się Towarzystwa po dwóch zawodników jakoteż zgłosić się powinni wszyscy zawodnicy z Grudziądza w Sekretariacie Towarzystwa przy ul. Sobieskiego nr. 1. w godzinach popołudniowych od 6—7. Rowery do wyścigów dowolnego systemu prócz wyścigowych. Dla 1-go zwycięzcy wyznaczona jest nagroda, wieniec laurowy, oraz dyplom, dla II i III nagrody i dyplomy, wreszcie dla IV i V dyplomy.

Zarząd towarzystwa.

SZCZEGÓŁY KLESKI OLIMPIJSKIEJ POLSKA - WĘGRY 5:0

PAT podaje następujące szczegóły meczu Polska - Węgry: Zawody odbyły się wobec licznie zebranej publiczności w stadionie Bergeyere. O godz. 17-jej drużyny wbiegły na boisko i na gwizdek sędziego Muttersa (Holandja), Polska rozpoczęła grę, grając pod wiatr. Węgry rozbijają atak polski, ciągną pod bramkę i oddają pierwszy strzał, zresztą niecelny. Gra prowadzona w bardzo szybkim tempie toczy się na obu polach.

Następnie Węgry nacierają silnie. Wiśniewski kilka razy broni fenomenalnie wyrzucając piłkę na korner. Gra przesuwają się na środek, przyczem Polska poważnie zagraża Węgom — niestety bez skutku.

Madziarzy przejmują inicjatywę, Wiśniewski ratuje w dwu ciężkich sytuacjach, jednakże niebawem gwałtowny napór Węgrów przynosi im pierwszą bramkę.

Mimo wysiłków napadu reprezentacji polskiej, w którym Kuchar omal nie zdobywa bramki. Węgry ovladają całkowicie pole. Wiśniewski broni wszystkie strzały. Gwizd, przerwa, wynik 0:1.

Po przerwie ponowna przewaga Węgrów. Z pięknie wypracowanej sytuacji strzela Hirzer (znany w Warszawie z występów Tórekvesu) z 25 metrów wspaniałą bramkę. W chwili potem Hirzer wykorzystuje poraż drugi dogodną sytuację i zdobywa trzeci punkt.

Mimo wybitnych wysiłków Kuchara, Polacy słabną w dalszym ciągu, podczas gry przeciwnicy dają dowody umiejętności przechodzącej zwykłą miarę. Wskutek niezręczności tyłów polskich pada czwarta bramka. W końcu mimo rozpaczy obrony Wiśniewskiego z podania Hirzera na 5 min. przed końcem, Węgry zdobywają 5 punkt.

Naprawdę Polacy starają się ratować honor. Akcje nasze paraliżuje obrona i bramkarz, który w ciągu gry miał piłkę tylko trzy razy w ręku.

Publiczność oklaskiwała poszczególnych graczy polskich: Kuchara, Wiśniewskiego i Spojde.

Polska wykazała wybitny brak treningu. W osłabionym składzie reprezentacji naszej brakło Gintla.

Praga (AW. 1-go czerwca odbędzie się w Pradze meeting lekkoatletyczny pomiędzy drużynami Czechosłowackimi a Francuską Barw republiki Czechosłowackiej bronić będą również sportowcy Niemcy

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— 50 MILJ. ŻŁ. KREDYTÓW DLA PRZEMYSŁU I ROLNICTWA. „Kurier Pozn.” dowiaduje się, że rząd, chcąc przyjąć z pomocą przemysłowi i rolnictwu polskiemu w obecnym kryzysie gospodarczym, uchwalił udzielić 50 milj. złotych kredytu, która to suma ma być zakredytowana w większej części dla przemysłu, w mniejszej dla rolnictwa.

— W SPRAWIE KREDYTU DLA PRZEMYSŁU I ROLNICTWA. Ze źródła miarodajnego informują nas, że jednym ze środków ze strony rządu, pragnącego

przyjąć z pomocą życiu gospodarczemu jest definitywne załatwienie pomocy kredytowej, wynoszącej 50 milionów złotych, która to suma ma być udzielona głównie przemysłowi, w słabym zaś stopniu rolnictwu. (Vars.)

— ZŁOTY NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH.

Notowania złotego na giełdach zagranicznych nie wykazują znaczniejszych wahań ani poważniejszych różnic, co zwiększa zaufanie zagranicy do Polski. Podkreśla to naogół prasa zagraniczna. Jedynie tylko wiedeńska „Neue Freie Presse” w notowaniach giełdowych popełnia stale jakby tendencyjnie następujące błędy: nie notując zupełnie w cedule giełdy wiedeńskiej kursu złotego, w cedule giełdy praskiej podaje kurs 6,62¹/₄ za 100 polskich „guldenów”, — zamiast za 1 złoty, w cedule zaś giełdy warszawskiej podaje wartość 100 złotych w dewizach obcych, wyjaśniając, iż jest to kurs jednego złotego. Wprowadza to bałamuctwo wobec tego, iż nowa waluta polska nie jest jeszcze dostatecznie znana szerszemu ogółowi czytelników prasy wiedeńskiej.

Nasze przedstawicielstwo w Wiedniu oraz sfery bankowe, utrzymujące stosunki z bankami austrijskimi, muszą reagować przeciwko temu.

— USTAWA O OPŁATACH STEMPLOWYCH.

Sejmowa Komisja Skarbowa przeprowadziła w dniu 20 maja na podstawie referatu posła Chełmońskiego dyskusję ogólną nad rządowym projektem ustawy o opłatach stempłowych, poczem przekazała sprawę subkomisji.

Subkomisja odbyła pierwsze posiedzenie w dniu 23 maja i postanowiła przyjąć za podstawę dyskusji szczegółowej projekt rządowi, a przytem rozpatrzyć nadesłane Sejmowi uwagi krytyczne, między innymi elaborat Zrzeszenia Notariuszy i Pisarzy Hipotecznych w Warszawie, ujęty w formie kontrprojektu. Pierwszy, bardzo obiężny projekt Zrzeszenia, złożony Komisji Skarbowej w dniu 20 maja przez posła Łypaczewicza, Zrzeszenie wycofało i przedstawiło natychmiast projekt inny, znacząc, że nie jest to jeszcze redakcja ostateczna.

— SYTUACJA W PRZEMYSŁE METALOWYM.

Z kół fachowych informują nas, że przemysł metalowy utracił zdolność konkurencyjną na rynkach zagranicznych zaś zbyt na rynku wewnętrznym jest minimalny. W okresie stałego i szybkiego spadku wartości marki kupcy nabywali wyroby żelazne, uciekając od marki. Obecnie wyprzedają nagromadzone zapasy, nie nabywając nowych. Brak taniego kredytu, zastój budowlany i drożyzna węgla w znacznym stopniu potęgują trudną sytuację przemysłu metalowego. Sprawa ta jest obecnie poważnie rozważana w kołach rządowych. (Varsovia.)

— HANDEL Z TURCJĄ.

Dotychczas handel nasz z Turcją odbywał się za pośrednictwem firm obcych, przeważnie czeskich i austrijskich, i to pod obcą marką. Chodzi o nawiązanie bezpośrednich stosunków handlowych. W kraju zainteresowanie Turcją i rynkiem tureckim wzrasta. Najłatwiej zdobyć jest rynek turecki, mając na miejscu składy towarowe. W tym celu zdaniem kół kompetentnych jest, aby otworzyć w Konstantynopolu wolne składy towarowe. (Varsovia.)

Giełda pieniężna.

Warszawa, dnia 28 5.

10-1a godzina przedpołudniem.

Dolary Stanów Zjedn.	5.15-5.16 złp.
Florony holenderskie	192.75 "
Franki belgijskie	23.47 "
Franki francuskie	27.90 "
Franki szwajcarskie	90.80 "
Funtki angielskie	22.40 "
Korony austrijskie	7.20 "
Korony czeskie	15.12 "
Liry włoskie	22.45 "
Korony norweskje	"
Korony duńskie	"
Korony szwedzkie	"
Dolary kanadyjskie	4.90 "
Ron złoty	"
Miljonówka	"
Pożyczka dolarowa	"
Pożyczka złota	"

Gdańsk, dnia 28 5.

Dolar	5.75
Złoty polski	111. ³ / ₄
Przekazy na Warszawę	110. ³ / ₄

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Redaktor odpowiedzialny: Konstanty Dąbkowski.

Kino „ORZEŁ”

Tylko od czwartku najpoważniejsze dzieło kinematogr. w 7 olbrzym. akt. według sławnej powieści pod tym samym tytułem:

Ksieżniczka Suwarina

Oprócz tego:

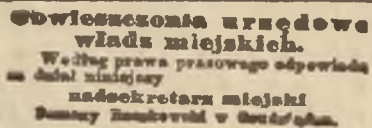
Nie do opisania humor wywołany przez **Charlie Chaplin, Grubaska zwanego Fatty** i innych komików.

W czwartek o godz. 2-giej popołudniu: przedstawienie dla dzieci.

O przeglądzie zwierząt pociągowych.

PLAN

Grudziądz, dnia 27 maja 1924 r. [371]
Prezydent miasta (-) Włodek.

Porządek dzienny:

- Przewodniczący Rady Miejskiej**
podp. Szychowski.

Grudziądz, dnia 21 maja 1924 r.
Sąd Powiatowy.

**Poszukuje się możliwie zaraz
3-6 pokojowego
mieszkania**
Zgłoszenia do „Głosu Pomorskiego” pod nr. 10414.

SKLEP
z mieszkaniem odstąpię
ul. Lipowa 65. [10417]

1991

31 grudnia 1923 r.
ników budowy domów
elni zapisanej z ograni-
dzialnością.
Stan bierny.

zia? . . . 28579 65:

Fundusz rezer-	
wowy	17 677.-
Fundusz zapo-	
sowy	5 219.50
Konta dotyczące	
odnowienia i	
uzupełnienia . .	6 400.-
Hipoteki	686 830.00
Dwidenda	3842.40

Zyski i straty na rok 1923.

Roczny dochód z domów (komorne)	19 347 300.—	Straty z r. 1922	21 85 948.52
Zyski i straty	27 408 151.54	Utrzymanie	41 820 805.50
		Koszta administracyjne	2 138 535.—
		Procenta	509 761.52
3721	48 763 451.54		46 75 451.54

Sprzedaz torfu.

Torfiarnia miejska poleca torf.
Sprzedaż odbywa się w Ratuszu II. pokoju 8,
od godziny 10-tej do 12-tej. [378]
Grudziądz, dnia 28 maja 1924 r.
Zarząd torfiarni miejskiej.

Sadowsa lievtacia.

W piątek, dn. 30 maja, o godz. 10
przed południem, sprzedam na Pl. 23 Stycznia
nr. 7, 1 dębów. skrzynię do rzeczy
z lustrem kryształowem, 1 szafę do
bielizny, w drodze publicznej licytacji wię-
cej dającemu. [10420]
Bostkowieki, kom. sądu.

USTAWA O OCHRONIE LOKATORÓW

szczegółowemi objaśnieniami tabelarnem
zestawieniem przypadających opłat (przy
uwzględnieniu ustawy cywilnej) opracowana przez
sędziego Dr. Berneckiego w Grudziądzu.

cena 1,25 zł.

do nabycia w księgarni
Wł. Kulerskiego w Grudziądzu
ulica Panska nr. 19. (268)

ŻURNAL MERYKAŃSKIE

15 kont, dwukolorowy druk,
opracowane przez A. Kam-
rowskiego, rewizora ksiąg
handlowych przy Pomorsk.
— Izbie Skarbowej —

100 folji w mocnej oprawie
 == 25.— zł. ==

Drukarnia Pomorska T. JI.
Grudziądz, Groblowa 27/29.

Szczepienie przeciw ospie

wykonuje na życzenie
Dr. Sujkowski
Józefa Wobickiego 31.

Dentyści!!!

Pożyczki

na 14 dni za wysoki
procentem. Gwarancja
zapewniona. Zgl. do
Głosu Pom. pod 10423.

Warszawska krawcowa
przyjmuje do szycia
kostiumy, palta, suknie.